YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)
30 päivänä huhtikuuta 1999 *

Asiassa T-311/97,

Pescados Congelados Jogamar SL, Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Las Palmas, edustajanaan asianajaja Manuel de Cristóbal López, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Beaumanoir, 48 rue de Braganee,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Thomas van Rijn ja oikeudellisen yksikön virkamies Juan Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että komissio on lainvastaisesti Marokon viranomaisten pysäytettyä Albor Uno -nimisen aluksen laiminlyönyt toimenpiteisiin ryhtymisen sen toimivallan perusteella, joka komissiolla on kalastuksen alalla sekä Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä yhteistyötä tällä alalla koskevan sopimuksen nojalla,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaan sovellettavat oikeussäännöt

1 Kyseessä oleva sopimus (jäljempänä sopimus) hyväksyttiin Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä yhteistyötä merikalastuksen alalla koskevan sopimuksen tekemisestä ja sen soveltamissäännöksistä 12 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 150/97 (EYVL 1997, L 30, s. 1); sopimus on asetuksen liitteenä.

2 Sopimuksella korvattiin sopimus, joka oli hyväksytty 19.12.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3954/92 Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan merikalastussuhteita koskevasta sopimuksesta ja sen soveltamissäännöksistä (EYVL L 407, s. 1; jäljempänä asetus N:o 3954/92).

3 Sopimuksen 9—11 artiklassa määrätään seuraavaa:

"9 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

Sopimuspuolet, jotka pyrkivät varmistamaan kalavarojen suunnittelua ja säilyttämistä koskevien toimenpiteiden tehokkuuden,

— kehittävät hallinnollisen yhteistyön sen varmistamiseksi, että niiden alukset noudattavat osaltaan tämän sopimuksen määräyksiä ja Marokon kalastusalaa koskevaa sääntelyä,

— tekevät yhteistyötä laittoman kalastuksen estämiseksi ja torjumiseksi erityisesti tietojen vaihdon ja läheisen hallinnollisen yhteistyön avulla.

Yksityiskohtaiset käytännölliset säännöt tämän hallinnollisen yhteistyön toteuttamisesta on vahvistettu liitteessä II.

Sopimuspuolet tarkastelevat tämän hallinnollisen yhteistyön yksityiskohtaisten käytännöllisten sääntöjen soveltamista tämän sopimuksen 10 artiklassa määrätyssä sekakomissiossa.

10 artikla

Sekakomissio

Perustetaan sekakomissio valvomaan tämän sopimuksen moitteetonta soveltamista. Sekakomission tehtävänä on erityisesti

— sopimuksen toimeenpanon, tulkinnan ja moitteettoman toiminnan valvominen sekä erimielisyyksien ratkaiseminen,

— tarpeellisena yhteyselimenä toimiminen yhteisten kalastukseen liittyvien asioiden käsittelyssä,

— tämän sopimuksen 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista ohjelmista ja toimista päättäminen,

— liitteessä II määrätyn sopimuspuolten välisen valvontaa koskevan yhteistyön tulosten arvioiminen,

— Marokon satamissa tapahtuvan yhteisön alusten purkamisen tarkasteleminen,

— laittoman kalastuksen torjumista ja Marokon lainsäädännön ja tämän sopimuksen määräysten noudattamista koskevan hallinnollisen yhteistyön yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisen tarkasteleminen.

Komissio kokoontuu kerran vuodessa vuoroin Marokossa ja yhteisössä sekä ylimääräisissä istunnoissa kumman tahansa sopimuspuolen pyynnöstä.

11 artikla

Erimielisyyksien ratkaiseminen

Sopimuspuolet kuulevat toisiaan tämän sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevissa erimielisyyksissä."

4 Liitteen II, jonka otsikkona on "Marokon kalastusalueella kalastavien Euroopan yhteisön alusten kalastustoiminnan valvontaa koskeva yhteistyö", VIII luvussa määrätään seuraavaa:

"VIII luku

Menettely aluksen pysäyttämisen yhteydessä

1. *Tiedon välittäminen*

[Marokon merikalastuksesta ja kauppalaivastosta vastaava] ministeriö antaa [Marokossa sijaitsevalle Euroopan yhteisöjen komission] edustustolle 48 tunnin kuluessa tiedon jokaisesta yhteisön kalastusaluksesta, joka on pysäytetty Marokon kalastusvyöhykkeellä, ja toimittaa välittömästi lyhyen kertomuksen aluksen pysäyttämiseen johtaneista olosuhteista ja syistä.

Ministeriön on myös ilmoitettava aloitetuista menettelyistä ja mahdollisesti toteutetuista rangaistusseuraamuksista.

2. *Aluksen pysäyttämistä koskeva selvitys*

Aluksen päällikön on allekirjoitettava Marokon kalastukseen liittyvistä järjestystoimista vastaavan viranomaisen laatima selvitys.

Tämä allekirjoitus ei aiheuta muutoksia aluksen päällikön oikeuksiin ja puolustuskeinoihin, joilla hän voi tuoda esiin vastustuksensa niihin väitteisiin, joita häntä vastaan on esitetty.

Hänen on ohjattava aluksensa Marokon merivalvonnasta vastaavan viranomaisen ilmoittamaan marokkolaiseen satamaan.

3. *Aluksen pysäyttämistä koskeva sääntely*

Merikalastusta koskevan 23 päivänä marraskuuta 1973 annetun Dahir-säädöksen määräysten mukaisesti rikkomus voidaan selvittää:

a) hallintomenettelyn avulla:

sovellettavan sakon määrä päätetään Marokon lainsäädännön mukaisten vähimmäis- ja enimmäismäärän väliltä;

b) oikeudellisen menettelyn avulla:

jos tapausta ei ole voitu selvittää hallintomenettelyllä ja se viedään toimivaltaiseen oikeusistuimeen, toimivaltainen viranomainen vahvistaa niin pian kuin mahdollista pankkivakuuden 31 päivänä maaliskuuta 1919 annetun Dahir-säädöksen 110 artiklan mukaisesti, ja varustaja tallettaa sen Marokon viranomaisen osoittamaan pankkiin.

Pankkivakuutta ei voi peruuttaa ennen kuin oikeuskäsittely on päättynyt.

Heti kun oikeuskäsittely päättyy ilman, että kyseistä aluksen päällikköä tuomitaan, toimivaltainen viranomainen vapauttaa vakuuden, josta on vähennetty mahdolliset oikeudenkäyntikulut.

Jos päällikkö tuomitaan sakkoon, joka on määrältään pienempi kuin pankkivakuus, tuomion jälkeen palautetaan jäännös, josta on vähennetty mahdolliset oikeudenkäyntikulut.

Alus päästetään lähtemään ja sen miehistö saa poistua satamasta, kun:

— hallintomenettelystä aiheutuvat velvoitteet osoitetaan täytetyiksi esittämällä kuitti suoritetusta maksusta, tai

— asetetaan pankkivakuus oikeuskäsittelyn päättymistä odotettaessa esittämällä todistus vakuuden asettamisesta."

Kanteen perustana olevat tosiseikat

5 Pescados Congelados Jogamar, SL, omistaa Albor Uno -aluksen, jonka varustaja on Galván Carratalá.

6 Marokkolainen vartioalus pysäytti 16.7.1997 Albor Unon ja käännytti sen El-Aaiunin satamaan sillä perusteella, että alus oli kalastanut 4,5 meripeninkulman päässä Marokon rannikosta, eli 12 meripeninkulman alueen sisäpuolella.

7 Marokon viranomaiset ilmoittivat 17.7.1997 päivätyssä kirjeessä sopimuksen liitteessä II olevan VIII luvun 1 kohdan mukaisesti yhteisön viranomaisille aluksen pysäyttämisestä.

8 Euroopan yhteisöjen komissio lähetti 18.7.1997 asiantuntijansa Pagliaranin El-Aaiunin satamaan, jotta tämä tutkisi tilannetta ja laatisi siitä selvityksen.

9 Samana päivänä Pagliarani, Galván Carratalá, Asociación Nacional de Armadores de Cefalópodoksen (Anacef) johtaja Fontán, Rabatissa sijaitsevan Espanjan suurlähetystön kalastusalan neuvonantaja Miranda ja Espanjan Agadirissa oleva konsuli Fernández pitivät kokouksen Marokon kuninkaallisen laivaston kapteenin Berrada Gouzin kanssa, joka ilmoitti heille, että alukselle oli määrätty 701 195 dirhamin sakko.

10 Komission Rabatissa sijaitseva edustusto lähetti 21.7.1997 telekopion ja 23.—24.7.1997 kaksi kirjettä Marokon merikalastuksesta ja kauppalaivastosta vastaavalle ministeriölle (jäljempänä Marokon kalastusministeriö) pyytääkseen tietoja Albor Uno -aluksen pysäyttämisestä ja ehdottaakseen komitean perustamista, jonka muodostaisivat Marokon kalastusministeriö, komissio ja kuninkaallinen laivasto. Komitean tehtävänä olisi tutkia sellaisten menettelyjen täytäntöönpanoa, joilla varmistettaisiin alusten pysäyttämisten avoimempi käsittely.

11 Komission Rabatissa sijaitsevan edustuston kalastuksesta vastaava virkamies Charles neuvotteli 28.7.1997 Laghgribin kanssa, joka oli Marokon kalastusministeriön kalastuksen valvonta- ja seurantayksikön johtaja, sopimuksen noudattamisesta sekä satelliittipaikantamisjärjestelmän (GPS) ja "Plotter"-navigaatiovastaanottimen luotettavuudesta.

12 Yhteisön viranomaiset kutsuivat koolle 29.7.1997 päivätyllä kirjeellä ja samana päivänä komission Rabatissa sijaitsevan edustuston asiainhoitajan Gallimoren ja Marokon kalastusministeriön pääsihteerin Rhanmin välisen kokouksen jälkeen sopimuksen 10 artiklan mukaisen sekakomission. Tämä kutsu toistettiin useaan otteeseen. Marokon viranomaiset kuitenkin kieltäytyivät kutsusta ja katsoivat, että sopimusta ei ole rikottu.

13 Kantaja pyysi 11.8.1997 päivätyssä telekopiossa, joka oli lähetetty komission Rabatissa sijaitsevaan edustustoon ja jonka kantaja katsoi vaatimukseksi ryhtyä toimenpiteisiin, asiaa hoitavien virkamiesten ja järjestöjen nimiä ja puhelinnumeroita sekä lisäksi jäljennöstä asiantuntijan laatimasta selvityksestä ja sen virkamiehen yhteystietoja, jolla oli selvitys hallussaan, voidakseen ottaa yhteyttä näihin virkamiehiin.

14 Komission Rabatissa sijaitseva edustusto vastasi 13.8.1997 päivätyssä telekopiossa, että komissio oli ryhtynyt kaikkiin asianmukaisiin toimiin ratkaisun löytämiseksi Albor Uno -aluksen pysäyttämisen osalta valvoen samalla, että sopimuksen määräyksiä noudatetaan. Edustusto katsoi, että asiaan sovellettiin Marokon lainsäädäntöä ja että laivanvarustajan oli otettava yhteyttä suoraan Marokon viranomaisiin.

15 Komission Rabatissa sijaitsevalle edustustolle osoitetussa 14.8.1997 päivätyssä telekopiossa kantaja totesi, että odotettuaan yhden kuukauden ja voidakseen toimia asiassa itse, se edellytti, että sille toimitetaan sen 11.8.1997 päivätyssä

telekopiossa pyytämät tiedot sekä muut tiedot, jotka koskevat komission neuvotteluja Marokon viranomaisten kanssa.

16 Komissio lähetti 19.8.1997 päivätyssä telekopiossa kantajalle Pagliaranin selvityksen. Selvityksessä todetaan, että Plotter- ja GPS-navigointipaikannusjärjestelmien, jollaiset olivat Albor Unossa, mukaan alus kalasti 15.7.1997 12 peninkulman alueen ulkopuolella ja ettei merkkejä järjestelmän manipuloinnista ollut. Pagliarani totesi, että asianosaisten esittämät väitteet eriävät radikaalisti toisistaan tavalla, joka ei voida ratkaista muutoin kuin että Marokon viranomaiset toimittavat lisätietoja Albor Unon reittiin liittyvistä tutkahavainnoista sekä niiden perusteella saatavia navigointitietoja.

17 Kalastuksen pääosaston (PO XIV) pääjohtaja Cavaco vastasi kantajan 14.8.1997 lähettämään telekopioon samana päivänä. Cavaco muistutti sopimusmääräyksistä, joiden mukaan varustajan oli valittava tapa — hallintomenettely tai oikeudenkäynti — millä se aikoi saada ratkaistuksi aluksen pysäyttämistä koskevan asian. Pääjohtaja totesi myös, että komissio ei ole osallistunut neuvotteluihin Marokon viranomaisten kanssa.

18 Alus vapautettiin 1.9.1997 hallintomenettelyn perusteella.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

19 Kantaja nosti 10.12.1997 käsiteltävänä olevan kanteen.

20 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 20.2.1998 jättämällään kirjelmällä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyk-

sen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Kantaja esitti 3.4.1998 huomautuksensa tähän väitteeseen.

21 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— toteaa komission laiminlyönnin siltä osin kuin se ei EY:n perustamissopimuksen (38 artikla ja sitä seuraavat artiklat) ja asetuksen N:o 3954/92 mukaisesti ryhtynyt toimiin Albor Unon pysäyttämisen osalta;

— toteaa, että komission ei olisi pitänyt luovuttaa toimivaltaansa kalastuksen alalla kansallisille viranomaisille;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Oikeudenkäyntiväitteen osalta esittämissään huomautuksissa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen;

— jatkaa oikeudenkäyntimenettelyä ja ratkaisee pääasian;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut oikeudenkäyntiväitteeseen liittyviltä osin.

Tutkittavaksi ottaminen

24 Työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin, oikeudenkäyntiväitettä koskevan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) katsoo saaneensa tarpeeksi selvitystä oikeudenkäyntiasiakirjojen perusteella ja päättää, ettei suullista menettelyä ole tarpeen aloittaa.

Asianosaisten vaatimukset ja niiden perustelut

25 Komissio katsoo, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

26 Ensinnäkin komissio toteaa, että sitä ei ole perustamissopimuksen 175 artiklan toisen kohdan mukaisesti kehotettu tekemään ratkaisua. Kantajan 11.8.1997 päivätty telekopio ei täytä niitä olennaisia vaatimuksia, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellyttänyt, jotta voitaisiin katsoa, että kyseessä olisi kehotus tehdä ratkaisu. Tässä asiakirjassa ei vedota perustamissopimuksen 175 artiklaan eikä siihen, että se on hallinnollinen vaihe laiminlyönnin toteamista koskevassa menettelyssä, eikä siinä myöskään mainita niitä kantajan välttämättömiksi katsomia toimenpiteitä, joiden perusteella komission väitetty laiminlyönti lakkaisi.

27 Toiseksi komissio toteaa, että toisin kuin mitä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on edellytetty, ratkaisun tekemistä koskeva kehotus ja kanne eivät vastaa toisiaan (yhdistetyt asiat 41/59 ja 50/59, Hamborner Bergbau ja Thyssen Bergbau v. korkea viranomainen, tuomio 16.12.1960, Kok. 1960, s. 989). 11.8.1997 päivätyssä telekopiossaan kantaja on ainoastaan pyytänyt komissiolta asiaa hoitavien virkamiesten ja järjestöjen nimiä ja puhelinnumeroita sekä lisäksi jäljennöstä asiantuntijan laatimasta selvityksestä ja sen virkamiehen yhteystietoja, jolla oli selvitys hallussaan, voidakseen ottaa yhteyttä näihin virkamiehiin. Kanteessaan kantaja vaatii puolestaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että koska komissio ei ryhtynyt toimenpiteisiin Albor Unon pysäyttämisen suhteen, se ei noudattanut perustamissopimuksen määräyksiä, ja toiseksi, että se kehottaa komissiota ryhtymään suoraan toimenpiteisiin kalastuksen alalla sen sijasta, että se luovuttaisi toimivaltansa kansallisille viranomaisille.

28 Kolmanneksi komission mukaan sen väitetty toimimattomuus asiassa ei missään tapauksessa ole laiminlyönti, josta voitaisiin nostaa kanne perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla, koska sitä mitä komissiolta pyydettiin 11.8.1997 päivätyssä telekopiossa — eli yhteystiedot ja selvitys — ei voida samaistaa oikeudellisesti velvoittavaan päätökseen.

29 Komissio toteaa, että kantajalla ei ole asiavaltuutta, koska toimenpide, johon komission olisi sen mielestä pitänyt ryhtyä, ei koske kantajaa suoraan ja erikseen. Komission laiminlyöntiä Albor Unon pysäyttämisen osalta ei olisi voitu välttää muuta kuin sopimuksen muuttamisella tai irtisanomisella, mistä olisi aiheutunut oikeusvaikutuksia kolmansille. Toisaalta jos se ei olisi luovuttanut toimivaltuuksia kansallisille viranomaisille kalastuksen osalta, tämä olisi myös koskenut

kaikkia niitä laivoja, jotka kalastavat luvanvaraisesti Marokon vesillä, sekä Espanjan viranomaisia. Siten ei voida väittää, että laiminlyönti koskee erikseen Albor Unoa.

30 Siltä osin kuin komissio on väittänyt, että olennaista muotomääräystä, joka koskee kehotusta tehdä ratkaisu, ei ole noudatettu, kantaja toteaa, että suhteellisuusperiaate edellyttää, että yhteisön säännöksen adressaatille asetetun velvollisuuden on rajoituttava siihen, mikä on välttämätöntä jonkin tavoitteen saavuttamiseksi ja mikä vaatii vähiten uhrauksia niiltä toimijoilta, joita se koskee (asia 265/87, Schräder MS Kraftfutter, tuomio 11.7.1989, Kok. 1989, s. 2237). Liiallisilla muotomääräyksiä koskevilla vaatimuksilla, jotka vaikeuttaisivat puolustautumisoikeuksien käyttämistä tai estäisivät niiden käyttämisen, loukattaisiin tehokasta oikeussuojaa koskevaa oikeutta. Kantaja katsoo, että vaikka käytännössä edellytetään, että kehotus ratkaisun tekemiseksi esitetään, perustamissopimuksen 175 artiklassa ei vaadita, että se toimenpide, johon olisi ryhdyttävä, olisi osoitettava tai että toimenpiteen osalta pitäisi rajoittua vain vaadittuun. Ratkaisun tekemistä koskevan kehotuksen tarkoituksena on, että tässä artiklassa määrätty määräaika alkaa kulua ja että vaaditun toimenpiteen sisältö vahvistetaan. Telekopio, joka oli päivätty 11.8.1997, vastaa näitä edellytyksiä. Ajankohta, josta määräaika alkaa kulua, on aluksen pysäyttämisen ajankohta, ja toimenpiteen sisältönä on pysäytetyn aluksen vapauttaminen.

31 Toiseksi sen osalta, että ratkaisun tekemistä koskeva kehotus ja kanne eivät ole yhteneviä, kantaja korostaa, että kannetta ei ole nostettu sen takia, että komissio on laiminlyönyt määrättyyn toimeen ryhtymisen, vaan siksi että se jäi toimettomaksi eikä käyttänyt mahdollisia menettelytapoja. Kantajalta ei voida edellyttää, että se vaatii komissiolta konkreettisiin poliittisiin toimiin ryhtymistä etenkään kansainvälisen konfliktin yhteydessä. Tällaiset toimet eivät olisi oikeudellisia.

32 Komission väitteen kumoamiseksi, jonka mukaan sen toimimattomuus asiassa ei ole laiminlyönti, josta voitaisiin nostaa kanne perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla, ja jonka mukaan kantajalla ei ole asiavaltuutta, kantaja toteaa, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeus nostaa kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ainoastaan siinä tapauksessa, että yhteisön toimielin on jättänyt antamatta kyseiselle henkilölle osoitettavan jonkin muun säädöksen kuin suosituksen tai lausunnon, tarkoittaa ainoastaan, että kannetta ei voida nostaa sellaisen säädöksen antamisen laiminlyönnistä, jolla ei ole oikeusvaikutuksia.

33 Siten yhteisöjen tuomioistuin on kantajan mukaan tulkinnut perustamissopimuksen 175 artiklassa tarkoitettua säädöstä laajasti oikeussuojan takaamiseksi sellaiselle henkilölle, jolle säädöstä ei ole osoitettu, mutta jota tämä säännös todellisuudessa koskee vastaavalla tavalla. Riittää kun kyseeseen tuleva säädös koskee kantajaa suoraan ja erikseen, vaikka kantaja ei olekaan se, jolle säädös on osoitettu (asia 247/87, Star Fruit v. komissio, tuomio 14.2.1989, Kok. 1989, s. 291 ja asia C-107/91, ENU v. komissio, tuomio 16.2.1993, Kok. 1993, s. I-599).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 On huomautettava, että perustamissopimuksen 175 artiklan mukainen laiminlyöntikanne otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos kantaja on asianmukaisesti noudattanut oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä ja täyttänyt olennaisen muotovaatimuksen kehottamalla tämän artiklan toisen kohdan mukaisesti vastaajaa tekemään ratkaisun (asia 17/57, De Gezamenlijke Steenkolenminjen in Limburg v. korkea viranomainen, tuomio 4.2.1959, Kok. 1959, s. 9, 26 kohta ja asia T-64/96, de Jorio v. neuvosto, määräys 6.2.1997, Kok. 1997, s. II-127, 39 kohta).

35 Jotta tällaisella vaatimuksella voitaisiin aloittaa laiminlyöntikannetta koskeva menettely, sen on oltava riittävän nimenomainen ja täsmällinen, jotta komission on mahdollista tietää konkreettisesti sen päätöksen sisältö, jonka sen vaaditaan tekevän. Vaatimuksesta on ilmettävä, että sen tarkoituksena on velvoittaa komissio ottamaan kantaa asiaan (yhdistetyt asiat 81/85 ja 119/85, Usinor v. komissio, Kok. 1986, s. 1777, 15 kohta).

36 Tässä asiassa kantaja pyytää 11.8.1997 päivätyssä telekopiossaan ainoastaan asiaa hoitavien virkamiesten ja järjestöjen nimiä ja puhelinnumeroita sekä lisäksi jäljennöstä asiantuntijan laatimasta selvityksestä ja sen virkamiehen yhteystietoja, jolla oli selvitys hallussaan, voidakseen ottaa yhteyttä näihin.

37 Vaikka laiminlyöntikannetta koskevassa oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä ei ole tarpeen suhtautua liian ankarasti olennaisten muotomääräysten noudattamiseen, 11.8.1997 päivätyssä telekopiossa komissiota ei kehoteta tekemään ratkaisua, vaan siltä pyydetään siinä ainoastaan tietoja, joiden perusteella kantaja voi toimia itse. Lisäksi telekopiosta ei käy ilmi, että se on oikeudenkäyntiä edeltävään menettelyyn liittyvä alustava vaihe (yhdistetyt asiat 22/60 ja 23/60, Elz v. korkea viranomainen, tuomio 13.7.1961, Kok. 1961, s. 357, 375 ja asia 25/85, Nuovo Campsider v. komissio, tuomio 6.5.1986, Kok. 1986, s. 1531, 8 kohta).

38 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ei ennen kanteen nostamista ole noudattanut oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä kehottamalla komissiota tekemän ratkaisun perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla. Kantaja ei siten ole täyttänyt olennaista muotovaatimusta, minkä vuoksi vaatimus laiminlyönnin toteamisesta on jätettävä tutkimatta (em. asia de Jorio v. neuvosto, määräyksen 39 kohta).

39 Tästä johtuu, että kanne on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta ilman, että on tarpeen tutkia muita komission esittämiä väitteitä.

Oikeudenkäyntikulut

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimuksen mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 30 päivänä huhtikuuta 1999.

H. Jung
kirjaaja

J. D. Cooke
viidennen jaoston puheenjohtaja